

bagefter, at skatteministeren talte sort. Jeg ved ikke, hvad skatteministeren gjorde, men i hvert fald er det en kendsgerning, at skatteministeren benægtede, at man kendte købesummen.

Skatteministeren oplyste til undersøgelsesretten, at han den 27. oktober, det vil sige dagen før samrådet, havde læst brevet fra Sparekassen Nordjylland til mig. Derfor kunne han ikke undgå at kende til den præcise købesum. Alligevel fastholdt han stædigt i samrådet, at købesummen ikke var kendt.

Så spørger man sig selv: Hvilken begrundelse kan skatteministeren have haft for i strid med alle kendsgerninger at tale usandt over for Folketingets Erhvervsudvalg? Jo, hvis købesummen var ukendt eller flydende, sådan som skatteministeren påstod, kunne der rykkes rundt på de forskellige aktivers priser med det formål at få plads til et skattemæssigt fradrag på måske helt op til 173 mio. kr.

Efter samrådet holdt skatteministeren et eksklusivt møde med SF og den tidligere ligningschef i Told- og Skattestyrelsen Christen Amby. Med udgangspunkt i det samme materiale, som jeg allerede i samrådet havde læst lange passager op af og herunder dokumenteret, at købesummen lå tordnende fast, måtte skatteministeren på mødet med SF til sidst erkende, at købesummen lå fast. Prisen var 53 mio. kr., og der var ikke plads til et fradrag på 173 mio. kr.

Herefter var der kun én vej at gå for skatteministeren, hvis han ville undgå at indrømme, at han hidtil havde givet direkte usandfærdige oplysninger over for alle i salen, nemlig at ændre forklaring. Forklaringen blev nu næste morgen: Sparekassen Nordjylland havde overhovedet ikke fået noget fradrag. Den 29. oktober – dagen efter mødet med SF – skifter skatteministeren derfor taktik: sparekassen har slet ikke fået noget ekstraordinært fradrag.

Undersøgelsesretten har som bekendt uden antydning af tvivl fastslået, at Sparekassen Nordjylland fik et ekstraordinært fradrag, selv om dette fradrag var ulovligt. Det er derfor helt klart urigtigt, når skatteministeren pludselig fremhævede, at man ikke havde lovet sparekassen noget fradrag.

At der også var tale om en bevidst usandhed, fremgår af, at skatteministeren lige siden sagens begyndelse havde brugt uendelig tid på at forklare om købesummen, der ikke var fastsat eller var flydende, og om regler, der var fulgt til punkt og prikke. Hvis skatteministeren virkelig havde ment, at Sparekassen Nordjylland ikke

havde fået lov til at få et ekstraordinært fradrag, kunne han jo have sagt det helt fra sagens begyndelse og undgået alle camouflagenotaterne.

I brevet af 19. oktober fra Sparekassen Nordjylland til mig forklarer sparekassen i øvrigt på en meget pædagogisk og letfattelig måde, hvordan overtagelsen af Himmerlandsbanken indbar en underbalance på 53 mio. kr., og at sparekassen til dækning af denne underbalance havde fået et fradrag på 173 mio. kr. Brevet var som sagt til godkendelse i Skatteministeriet, og skatteministeren har på intet tidspunkt protesteret over brevet indhold.

Skatteministeren udtalte ved sagens begyndelse, at alle regler var fulgt til punkt og prikke, at det var gået lige efter bogen; man havde anvendt en siden 1985 fast praksis. Alle disse ting var direkte usande.

Som nævnt hævdede skatteministeren en overgang, at købesummen for Himmerlandsbanken ikke lå fast. Denne usandhed og stærkt vildledende strategi er også anvendt i Kammeradvokatens notat af 26. oktober, hvori der på side 3 står: Der er ikke noget i vejen for, at en udlånsportefølje i en hypotetiske situation, der går langt videre end det faktiske forløb omkring Himmerlandsbanken... osv., osv.

Hele Kammeradvokatens notat hviler således på den forudsætning, som Kammeradvokaten selv siger, at det falder uden for det faktiske forløb.

Told- og Skattestyrelsens notat af 11. november kunne vi lige så godt kalde for den falske melodi. For det var det, den var; det var her, det hele startede. Og uanset alle disse camouflagenotater måtte man til sidst krybe til korset, og nu har vi konklusionen.

Moralen i det her skal jeg komme tilbage til i mit andet indlæg. Lampen viser desværre rødt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal dadle fru Kirsten Jacobsen for én ting, nemlig at når man vil føre sig frem med lov i hånd, her ministeransvarlighedsloven, er det fornuftigt at citere den helt. Jeg har godt set, at fru Kirsten Jacobsen står og siger til fjernsynet, at det overhovedet ikke handler om, at det skal være forsættigt eller grov uagtsomhed; bare der er lavet en fejl, så værsgo!

Det står der ikke. § 5, stk. 1, handler om, at man skal handle forsættigt eller groft uagtsomt, og derfor er vi netop interesseret i den del af det. Det er netop sådan noget, den undersøgelse, vi står over for, skal handle om.